

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bartolvs A Saxo Ferrato In primam Codicis Partem

Bartolus

Lugduni, 1567

Constituta pecunia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96119](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96119)

rap. z simi. talis non datur contra heredem, sed datur in factu loco ipsius pro alia, si qua competit. per rationem positam in dicitis le...

z tunc non est verum, vt in tit. de here. tu. z de in litem iuran. per...

ADDITIONES.

a Post litem. Ad materiam huius legis vide tu eundem Bartol. ibi Alex. in apostol. in l. ff. de priua. deli. b Quod sic Adde eundem Spe. in tit. de interro. in iudi. fa. s. de...

De constituta pecunia. Rubr. XVIII.

LEX a Actio de constituta pecunia vt detur. non requiritur quod debitum precedat, quando quis constituit se soluturum per stipulationem.

§ Pro alieno Actio de constituta pecunia est perpetua, et sita ad heredem, z contra heredem. h. d. c. l. de...

ALIA LECTURA.

§ Pro alieno Pro debito alieno tenetur solutus ad euentiam, quod fundamentum istius actionis est...

AVTHENT.

§ Quando a Hec est bona auct. c. Nota de stipulatione aut. de qua factio magnum est...

ADDITIONES.

a P. P. A. V. P. c. Si quando. In quantum dicitur hic quod tenetur obligatur, intellige etiam si diceretur quod ipse extraneus promittit...

De probationibus. Rubr. XIX. LEX

Quando animus iudicis ad fidem, vel credulitatem deducitur, dicitur fieri ostensio.

Argumentorum appellatione, veniunt testes et instrumenta.

Continua ut in glo. Querit gl. quid est probatio? et respondet, qd est rei dubie per argumentum ostensio. Et adverte, ostensio ista dicitur fieri quando animus iudicis ad fidem et credulitatem deducitur, ut l. quinquaginta. et ibi not. ff. de probatio. l. cum de etate. co. tit. Item qd dicitur argumenta, non intelligas de argumentis tantum, et rationibus syllogisticis, sed etiam de rebus, et instrumentis, ad inducendum iudicem ad fidem, ut per totum hanc titulum, et seq. Querit glo. unde dicitur probatio. Et dicitur a verbo prodo.

Creditor. Actor suam intentionem, et reus suam exceptionem debet probare. Quero utrum eo ipso qd debitor dicit se soluisse fundata sit intentio creditoris, quasi videatur ille contra reum debitum dom. In videretur dicere quod sic in nullis pluribus, de re. l. i. vj. Ego dico contrarium in l. non vti que. ff. de excep. dicitur tert. in l. cum de indebito. ff. de prob. et.

ALIA LECTURA.

Quando aduersarius negat, vel dubitat respondendo, onus probationis transfertur in alium.

Intentio actus, an sit fundata ex eo, qd reus opponit solutionem.

Creditor. Sicut actor debet probare suam intentionem, ita reus sua exceptionem, h. d. Quero, quando alicui inferatur onus probandi. Respondet glo. quando aduersarius negat, sine dubit. Si ergo petitioni per aduersarium responsum est, qd dubitat, ita mihi onus probationis incumbit ac si negaret. An autem admittatur responso sic. Ista videbitis j. de iur. calum. l. ij. q. obs. seruati. no. ff. de per. hered. l. si debitor. et de iure in. l. iustitiam et ad pecunias. in punc. Quero, que est ratio huius l. qd creditor debet probare numerationem, debitor solutionem? Dic vt in gl. Quero circa l. istam, utrum eo ipso qd reus opponit exceptionem solutionis, sit fundata intentio actus, ita qd nihil habeat actor probare. Quidam dicunt qd casus est hic, qd reo incumbit onus probandi. Tertio in contrarium est veritas, nam si reus negat sol. illa sol. a legata presumptione debiti no inducit. Casus est in l. cu deinde. ff. eo. Unde iudex debet dare terminum ad probandum vtrique parti. Casus est secundum vnam lec. ff. de cond. inde. l. Jul. licet. In v. dicitur contrarium, et male, in nullis pluribus, extra de re. in. vj. et idem. In v. ita debet intelligi hec lec. licet vtrique parti deat terminus ad probandum. Dicit late in l. non vti que. ff. de excep.

ADDITIO.

Presumptio. Et quando reus recipiens, videatur fateri intentionem agentis, vide late per o. Fel in c. cum venerabilis, de excep. et ibi ponit regulam cum sex fallentis, et vide aliquid per Lamirau. de Buria in reper. c. qui contra falsam, in verii. excep. de probatio.

LEX

Actor succumbens in rei vindicatione, agit publiciana.

Proffessiones. In re possessa debet probare petitor, no possessor, h. d. Ista inducitur ab hac, qd possessor, dominus pretis amatur, qd falsum est, vt in gl. videbitis, j. eo. l. cu. res. et.

ADDITIO.

ALEX. Falsum est. Contra hac, est casus recte intuenti, in l. qui vas. ff. de furtis.

ALIA LECTURA.

Proffessiones. Actor incumbit onus probandi dominum, alias possessor absolutum, h. d. Vel sic, In reali debet probare petitor, non possessor. Not. quod actor non probante possessor absolutus, vt l. qui accusare. s. de ed. Et qd quod apud reum absolutum non remanet dominum, vt ff. de iure iur. l. ea et si possessor, et ff. eo. l. circa. de excep. rei iudi. l. x. et l. i. v. dicitur exponit gl. Joan. hic dominum, id est, possessio. Simile in l. iure dicitur, ff. de verb. sig. et hec est vera, alie no sunt vere. Dicit vt in gl. dicitur in l. cum res. j. eo. Quero, si actor succumbit in rei vindicatione an possit agere publiciana. Do. et gl. dicunt quod sic. ff. de iur. ctio. l. minor. s. j. dicit vt ibi plene dicit.

LEX

Persona. Er persona tutoris, qui fuit solvendo reposito de pont. officio, non potest alius conueniri, h. d. Et in materia huius l. habuit s. de transactio. l. j. et ibi dicitur j. argum. tu. i. j. videretur ergo quod ego debeam probare ipsum tunc non fuisse solvendo, quasi de iure presumatur contrarium. Respon. hic est de cambus,

CLAV. DE SEISS. Et si ex toto. Quatenus dicitur ter. quod dicitur fieri tibi a me, vel ab illo, persona illius est superflua, intelligitur ubi de herede dicitur quia tunc operatur, vt in vita sua conuenit non possit vt not. Innot. in l. qui i. r. o. s. fl. nauis. ff. de verb. oblig. et ibi Alex. quod est notabile ad limitationem l. cum de ita. s. j. illo co. not. ubi not. per Barto.

ALIX. Promittentis. Idem dicitur ex parte libellantis, vt si quis dicit, domine iudex, petitur a vobis, secundum Bal. in l. edita. Coe eden. per Barr. l. competit. s. in summa. quod vi aut clam.

ALIA LECTURA.

Quando. Er ista anth. nota quod quando intelligitur suppositum ego, vel nos. Secundo nota, quod impersonalitas ex parte promissionis vitiat obligationem. Tertio nota quod si plures sunt promittentes alternatiue, quilibet res necesse in solidum. Simile in l. si ex toto. s. ff. de leg. j. et de lega. ij. l. si quis Titio aut Seio. Et ultimo nota quod impersonalitas vitiat obligationem, intellige quando impersonalitas est ex parte promissionis, secus si ex parte stipulationis. l. stipulatio ista. s. si quis Titio de verb. oblig. Item hoc est verum, quando impersonalitas est in verbo obligatio, seu obligationis inductio, secus si esset in verbo obligationis executio. l. fin. s. si ff. si cert. pet. l. alla. s. j. ff. de verborum obligationibus.

ADDITIO.

Impersonalitas. Adde tu quando impersonalitas vitiat, et vitia de per. Alex. de Imo. in l. fin. et ibi Modet. ff. si cert. pet. quod non vitiat libellum, adde eundem Alex. in l. stipulatio ista. s. si quis Titio, et ibi Alex. de verb. oblig. et ibi etiam de materia, et in s. si cert. et in l. quoties, et in l. illa. s. j. ff. de iur. et libello. Adde Bald. in l. licet. ff. de iur. et iur. et Rom. in cons. c. lxxvj. incip. in casu proposito referatis superfluis.

LEX

II.

Receptitia. Receptitia actio est sublata, et ostenditur, et actio de constituta est personalis et perpetua, hoc dicit nota ista lec. Adde glo. que est hic in fin. Et nota, causa receptitia, quia negotiatores possunt facere statuta inter se, quod tene mentis, et.

ALIA LECTURA.

Receptitia. Actio receptitia est sublata, et ostenditur, et actio de constituta est personalis et perpetua, hoc dicit nota ista lec. Adde glo. que est hic in fin. Et nota, causa receptitia, quia negotiatores possunt facere statuta inter se, quod tene mentis, et. Primo tollit actio receptitia, Secundo ponit tria vitia circa actionem de constituta, que per ordinem tollit Tertio statuit eam transire ad heredes, contra heredes. Quarto ponit que impediunt constitutionem, Quinto respondet cuidam obiectioni. Ultimo confirmat statuta receptitia. Secunda ibi, cum igitur, Tertia ibi, sed et hereditibus, Quarta ibi, ita tamen, Quinta ibi, et neminem, Ultima ibi, in his, Not. quod actiones personales durant triginta annis, fallit in casibus, vt dicit gl. C. Ho. i. quod actio de constituta habet sua privilegia, que sunt duo secundum glo. Primo quod ex nudo pacto conuenit actio, Secundo de spatio decem dierum, vt l. promissor. s. j. ff. eo. Postea dicit glo. quod illud est de iure communi, vt l. quod dicitur, ff. de solutio, quod non est verum, quia in l. quod dicitur, tempus est arbitrio iudicis, sed in constituto est limitatum. Not. quod nomen pecunie acceptitur largissime, quandoqz large, quandoqz stricte, vt in glo. Et nota, quod campores, et alii negotiatores possunt facere statuta, que seruantur, et valida sunt, vt hic, et sic de iur. omn. iud. l. fin. et plene dicitur in l. omnes populi, ff. de iur. et iur. que statuta seruabuntur inter eos tantum, vt glo. dicit. Sed an seruabuntur in curia aliorum, Hic videtur dicere quod non, hoc dicitur contrarium. Nam in his, que pertinent ad lris decia, non, si linguam esset inter campores, seruatur eorum iura contra omni iudice. l. si fundus. ff. de euctio.

ADDITIO.

Inter campores. Adde tu quod idem esset, si esset inter campores, et no campores, et statuta fuisset approbata a superiore, Ita Sal. hic, et in l. iud. de iur. et iur. omni. iud. referet, et sequitur do. Joan. Bapt. l. accipimus in repeti. l. omnes populi, vericil. de iud. ff. de iur. et iur.

LEX

III.

Adriani. Exceptio diuisionis, que conuenit ex epistola diui Adriani, habet locum etiam inter plures constituentes, h. d. et.

ALIA LECTURA.

Adriani. Beneficium diuisionis, ex epistola diui Adriani habet locum inter plures, alienum debetum constituentes, h. d. Et C. Oppo. ff. rem pup. l. f. l. si. Soli. Speciale est ibi, et in casu, in quo plures nascuntur no habet beneficium diuisionis.